

Chương 197: Thực Hiện Chiến Dịch Kinh Doanh Độc Quyền Thị Trường (Số từ: 4282)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:49 PM 21/04/2023

Ngay cả sau khi lời giải thích dài dòng của tôi về hoàn cảnh của Thánh kiếm Tiamata kết thúc, Eleris trông có vẻ bối rối.

Vì vậy, cho đến khi cuối cùng tôi cho cô ấy thấy Tiamata, thứ mà tôi có liên kế linh hồn, thì cô ấy mới hiểu được tình hình.

Tuy nhiên, nó khá rắc rối vì cô ấy phản ứng với nó dữ dội như một con ma cà rồng khiếp sợ đối mặt với tôi.

Cô còn giật mình hơn cả lần bị nắng chiếu trực diện. Cô ấy nhảy ra khỏi căn hộ của mình và bám vào một bức tường như thể cô ấy sắp trốn thoát, run rẩy.

“...Các Undead có bị sát thương chỉ bằng cách nhìn vào Thánh kiếm này không?”

“Cái đó... không phải thế, nhưng... Chà, có thể. Vì nó là đối cực của chúng thần...”

Eleris thở phào nhẹ nhõm khi tôi gửi Tiamata về. Cô ấy giải thích rằng cô ấy không nhận bất kỳ thiệt

hại nào, nhưng cô ấy cảm thấy rùng mình khi nhìn vào nó.

“Thật thú vị... Rằng thanh kiếm thực sự là Tiamata...”

Eleris có vẻ rất ngạc nhiên trước việc Thánh kiếm Tiamata thực sự có thể bị ô uế theo cách như vậy.

“Thần muốn chúc mừng ngài vì đã trở thành chủ nhân của Thánh kiếm, nhưng... Chà, đối với thần, nó chỉ là... Ừm.”

"Ta hiểu cô muốn nói gì."

Vì tôi đã trở thành chủ nhân của thứ vũ khí nguy hiểm nhất đối với cô ấy, nên Eleris có vẻ hơi sợ hãi.

“Tuy nhiên, cảm ơn ngài đã nói với thần.”

Eleris cảm ơn tôi, coi sự trung thực của tôi về Tiamata là bằng chứng cho thấy tôi tin tưởng cô ấy.

Eleris và tôi đã nói chuyện rất lâu về sự khác biệt giữa Ma thần và thần chính thống. Cuối cùng, từ “chính thống” hoàn toàn vô nghĩa, vì sức mạnh của các vị thần sẽ thay đổi tùy thuộc vào niềm tin của mỗi người.

Olivia Lanze đã có thể sử dụng sức mạnh của Kier sau khi cô ấy thay đổi cách sử dụng sức mạnh của Towan.

“Các vị thần dường như còn xa lạ hơn những gì chúng ta tưởng tượng ban đầu.”

"Thực vậy."

Vấn đề đó xảy ra là do tôi đã không thiết lập chúng đúng cách.

“Nhưng ta không thực sự cần thứ này. Ta chỉ tình cờ chạm tay vào nó thôi.”

Nếu tôi tiếp tục tham gia các lớp học ở Temple và đấu với Ellen, tôi sẽ tự mình trở nên mạnh mẽ. Và mặc dù Tiamata là một vũ khí mạnh mẽ, nhưng nó rất hạn chế.

Không có cách nào tôi có thể chiến đấu với quái vật Undead ở đó, và ngay cả khi đó là Tiamata bị biến chất, điều đó không có nghĩa là tôi sẽ phải giết người để điều khiển họ thành Undead sao? Lương tâm của tôi sẽ không thể cho phép điều đó bắt đầu.

Tôi đã mang nó theo vì nó là một thứ tốt, và đúng là nó hóa ra còn tốt hơn cả những gì tôi mong đợi, nhưng cuối cùng, tôi chẳng cần dùng nó vào việc gì.

Eleris chìm đắm trong suy nghĩ, khi cô ấy ngậm miệng lại như thể cô ấy đang dằn vặt về những gì tôi vừa nói.

“Hiện tại, việc sử dụng nó như một biểu tượng sẽ mạnh mẽ hơn nhiều so với việc sử dụng nó như một vũ khí.”

“Nếu cô nói sử dụng nó như một biểu tượng, ý cô là sử dụng nó như Thánh tích của Giáo hội Towan?”

"Vâng."

Tôi đã có một ý tưởng sơ bộ về những gì Eleris đang nói về.

“Nếu phát hiện ra rằng Điện hạ là một con quỷ, nhưng cũng là chủ nhân của Thánh tích của Towan, Tiamata, thì...”

"Sau đó?"

“Sau đó, Giáo hội Towan phải lựa chọn giữa hai điều: Phủ nhận rằng đó là Tiamata, hoặc thừa nhận rằng ác quỷ cũng có thể trở thành Quán quân của Towan.”

Tôi biết chính xác ý của cô ấy.

Giáo hội Towan tuân thủ nghiêm ngặt học thuyết về sự thuần khiết, từ chối tất cả các chủng tộc và ác quỷ bất tử.

Điều đó có nghĩa là loài quỷ, chủng tộc của Ma vương, bao gồm cả quỷ dữ, không thể trở thành chủ nhân của Tiamata.

Tuy nhiên, một hoàng tử quỷ đã thực sự trở thành chủ nhân của Tiamata.

Trong trường hợp đó, họ phải tuyên bố rằng Tiamata của tôi là giả hoặc lũ quỷ cũng có thể trở thành nhà vô địch của Towan.

“Nhưng như cô có thể biết, các tu sĩ cấp cao sẽ có thể nói rằng đó là Tiamata thật ngay lập tức. Ngay cả khi họ không phải là những người trung thành nhất, họ cũng không thể phủ nhận rằng sức mạnh của thanh kiếm là như nhau.”

Dù có làm gì đi chăng nữa, cũng không thể một tay che trời.

P phủ nhận rằng đó là Tiamata hay thừa nhận rằng ác quỷ có thể trở thành Quán quân của Towan...

Cả hai đều vô cùng khó khăn đối với các tín đồ của Towan.

“Việc Điện hạ là chủ nhân của Tiamata sẽ là một vấn đề lớn có thể làm rung chuyển cả Ngũ đại Thần giáo.”

"...Ta đoán vậy."

“Thần không chắc liệu toàn bộ Giáo hội Towan có đứng về phía Điện hạ hay không. Tuy nhiên, trong những trường hợp như vậy, Tiamata sẽ là một công cụ rất mạnh để giành được sự bảo vệ về chính trị và tôn giáo.”

Tiamata là một vật thể có rất nhiều công dụng khác ngoài công dụng làm vũ khí.

Nếu trường hợp xấu nhất trở thành sự thật, Giáo hội Towan có thể sẽ cố gắng bảo vệ tôi nếu họ phát hiện ra rằng tôi thực sự là chủ nhân của Tiamata.

Tất nhiên, cũng có khả năng họ sẽ cố gắng loại bỏ tôi.

Sau khi Eleris thông báo cho tôi về những công dụng khác của Tiamata, cô ấy dường như không quá quan tâm đến việc tôi trở thành chủ nhân của Tiamata.

Tất nhiên, tôi không chỉ đến gặp cô ấy để báo cáo về Tiamata.

Tôi phải nghiêm túc bắt đầu chuẩn bị cho sự cố Cổng kể từ thời điểm đó.

Là trọng tâm chuẩn bị chính của tôi, tôi đã liên tục huấn luyện và huấn luyện thêm một số điều nữa để khiến bản thân trở nên mạnh mẽ hơn.

Tất nhiên, điều đó sẽ không đủ.

Sự cố Cổng về cơ bản là một thảm họa.

—Một thảm họa mà không ai chuẩn bị trước.

Đó là lý do tại sao không chỉ có số lượng thương vong khổng lồ, mà còn vì mức độ thiệt hại khổng lồ không thể phục hồi, họ đã gọi những sinh viên, những người vẫn còn trẻ, thậm chí cả những sinh viên cuối cấp của Temple, hướng đến đó.

Tôi là người duy nhất biết về thảm họa đó, không ai trên thế giới này có thể đoán trước được vào thời điểm này.

Nếu mọi người có thể chuẩn bị trước, chúng ta sẽ có thể giảm thương vong một cách đáng kể. Thời điểm Cánh cổng xuất hiện, nó sẽ xảy ra như thế nào và dòng chảy của các sự kiện...

Nếu họ có thể biết trước những điều như vậy, bất kể họ là một phần của Đế chế hay một số người khác, họ sẽ có thể chuẩn bị đầy đủ.

Rốt cuộc, không có lý do gì để không làm điều đó.

Tất nhiên, chỉ tăng cường bản thân thôi là chưa đủ. Nếu tôi có thể sử dụng nhiều người hơn, tôi sẽ có thể làm được nhiều hơn nữa.

Nhưng làm thế nào tôi có thể giải thích và thuyết phục mọi người rằng tôi thực sự biết rằng một thảm họa quy mô lớn bất thường và chưa từng có được gọi là Sự xuất hiện của những cánh cổng sẽ xảy ra trong tương lai và tất cả chúng ta phải chuẩn bị cho nó?

Mặc dù đúng là Hoàng tử và Công chúa có thể lay động vô số người là những người quen của tôi, nhưng tôi nên làm gì nếu họ hỏi tôi làm thế nào tôi biết về những Cánh cổng đó và tự tin rằng chúng sẽ xuất hiện?

Ngay cả việc tôi là Hoàng tử quý cũng giải thích được điều đó.

Vì vậy, trước khi làm bất cứ điều gì khác...

Tôi phải có trong tay công cụ tốt nhất để tập hợp mọi người.

—Tiền bạc.

Tôi cần một số tiền khổng lồ để chuẩn bị cho Thảm họa Cánh cổng, chứ không phải để kiểm soát Đế chế.

Tiền chỉ là một phương tiện để đạt được mục tiêu của tôi. Tôi vẫn chưa biết phải làm gì với số tiền đó hoặc tôi cần bao nhiêu, nhưng một khi đã kiếm được nhiều tiền, đó là yêu cầu cơ bản, tôi có thể bắt đầu chuẩn bị cho tương lai một cách nghiêm túc.

—Nguồn đầu tiên là băng Rotary.

“Gần đây Airi thế nào?”

—Và người thứ hai là Airi, người chỉ sống với mục đích kiếm tiền, cư trú trên quần đảo Edina.

—Eleris, Sarkegar, Loyar, băng Rotary, Hội Đạo Tặc, và mối liên hệ mà tôi có với Hoàng tử và Công chúa...

Airi trên quần đảo Edina và mối quan hệ thân thiết của cô với những người giàu có ở địa phương...

Ảnh hưởng và quyền lực ở Thủ đô...

Tiền trên Quần đảo Edina...

—Tôi đã phải chuẩn bị kỹ lưỡng cho Cánh cổng bằng hai thứ đó.

Eleris nghiêng đầu trước câu hỏi của tôi về tình hình của Airi.

“Chà... Theo thông tin gần đây nhất của tôi, mọi thứ dường như đã tiến triển khá nhiều kể từ lần cuối cùng thần kiểm tra.”

“Ý cô là gì khi nói, ‘tiến bộ’?”

“Cho dù đó là chủ tàu hay những kẻ cho vay nặng lãi, có vẻ như cô ấy đã làm quen với khá nhiều người dân địa phương. Thay vì kiếm được nhiều tiền hơn, giờ đây cô ấy có thể di chuyển những người chịu trách nhiệm di chuyển vốn... Rõ ràng, cô ấy đã đạt được những gì mình dự định đạt được.”

Airi nói rằng tiền là tốt và tốt, nhưng điều cô ấy muốn là kiểm soát những người sở hữu số vốn khổng lồ. Tôi thực sự không biết làm thế nào mà cô ấy làm được, nhưng có vẻ như mọi thứ vẫn diễn ra như cô ấy mong đợi. Có thể kiểm soát những người chuyển tiền không khác nhiều so với việc bạn trở nên giàu có.

Tuy nhiên, Eleris có vẻ hơi lo lắng.

“Chúng thần không biết cần bao nhiêu tiền để chấn hưng Đế chế, nhưng Công chúa có thể đặt

Quần đảo Edina dưới ảnh hưởng hoàn toàn của mình nếu cứ tiếp tục như thế này.”

Tôi chỉ đề nghị cô ấy làm điều đó theo ý thích, nhưng Airi thực sự đã làm rất tốt. Chưa đầy một năm sau, cô hiện đang ở Thủ đô của Quần đảo Edina, nơi cô đã thiết lập nhiều mối quan hệ với những người giàu có và quyền lực ở địa phương.

Đó là điều Eleris lo lắng.

Cô ấy lo lắng rằng Airi có thể làm tốt đến mức cô ấy có thể gây ra sự hỗn loạn lớn trong thế giới con người thực sự trong tương lai.

“Cô ấy kiếm được rất nhiều tiền, vì vậy đó là tất cả những gì tôi cần biết. Mặc dù họ chỉ hành động theo lời tôi, nhưng nếu họ thực sự làm điều gì đó như vậy, thì chúng ta có thể tự hành động.”

“...Là vậy sao?”

Eleris vẫn có vẻ lo lắng, ngay cả sau khi tôi đảm bảo với cô ấy rằng họ nằm dưới sự kiểm soát hoàn toàn của tôi.

Tôi sẽ sử dụng tài sản của Airi theo một cách hơi khác so với dự định của cô ấy. Việc Eleris cảm thấy lo lắng là điều không thể tránh khỏi, nhưng Airi làm tốt chỉ có tôi là có công rất lớn. Tôi càng có thể sử dụng nhiều công cụ thì càng tốt.

“Băng Rotary dạo này thế nào?”

“Ồ, Điện hạ đang nói về điều đó?”

Chủ đề duy nhất còn thiếu là băng Rotary.

Trụ sở chính, ngôi nhà mới của Băng đảng, đã được hoàn thành, và tôi biết rằng tất cả bọn chúng đang cố thoát khỏi kiếp ăn mày, giả làm công dân đang hoàng.

Sau sự kiện kỳ lạ về Hội Đạo Tặc bắt cóc tôi, Loyar tiếp tục chia sẻ tiến trình của Băng với Eleris và Sarkegar để ngăn chặn điều tương tự xảy ra lần nữa.

Trong trường hợp của Airi, mọi thứ trở nên có vấn đề vì cô ấy đã làm quá tốt, nhưng xét theo cách Eleris nhúu mày khi tôi đề cập đến Băng Rotary, dường như cũng có vấn đề với họ.

“Việc bán sản phẩm ngày càng trở nên khó khăn hơn. Có quá nhiều đối thủ cạnh tranh khác, nên có vẻ như hành khách trên chuyến tàu mana ngày càng xa lánh họ.”

Công việc kinh doanh trên tàu hỏa ngày càng khó khăn hơn.

Tất nhiên, tôi mong đợi nhiều như vậy.

“Ta cũng đoán được như vậy. Dù sao thì ta cũng chưa bao giờ nghĩ rằng đây sẽ là một công việc kinh doanh lâu dài.”

“Mức sống của các thành viên băng đảng tốt hơn nhiều so với trước đây, vì vậy số tiền họ cần để duy trì cuộc sống cũng tăng lên. Có vẻ như họ

không biết làm thế nào để điều hành băng đảng, và cũng khá khó khăn để tiếp tục liên hệ với Hội Đạo Tặc.”

Có một số điều cần thiết để sống như một con người đúng nghĩa. Mức sống của các thành viên câu lạc bộ đã được cải thiện, nhưng công việc kinh doanh tàu mana, vốn đã trở thành nguồn hỗ trợ của họ, ngày càng mang lại ít thu nhập hơn.

Tôi đã nghĩ rằng đã đến lúc triển khai một mô hình doanh thu khác. Thật kỳ lạ khi gọi nó là một mô hình doanh thu.

Dù sao, Loyar dường như có rất nhiều lo lắng.

Đầu cô như muốn nổ tung vì cô đột nhiên phải quan tâm đến nhiều thứ hơn sau khi cô chỉ sống một cuộc sống khó khăn nhưng đơn giản.

"Còn cái này thì sao...?"

"Điện hạ định làm gì ...?"

“Chúng ta sẽ kinh doanh hợp pháp.”

"...Cái gì?"

Eleris nghiêng đầu khi nghe thấy từ “hợp pháp”.

“Chúng ta thực sự sẽ làm cho việc bán rong bên trong các đoàn tàu mana trở nên hợp pháp. Đó là một công việc kinh doanh tốt, phải không?”

“...Điện hạ định mượn sức mạnh của Hoàng tử và Công chúa à?”

Việc bán hàng hóa trên các chuyến tàu mana không phải là bất hợp pháp vào lúc này, nhưng nó sẽ sớm trở thành bất hợp pháp vì gây bất tiện cho hành khách.

—Nhưng chúng ta vẫn có thể biến nó thành hợp pháp.

Không phải tôi có thể làm điều đó, nhưng Hoàng tử hay Công chúa có thể.

“Ừm, chúng ta sẽ không chỉ mang theo đồ đạc và bán chúng như chúng ta đang làm bây giờ, chúng ta sẽ kinh doanh hàng hoàng.”

Lúc đầu, tôi nghĩ về những loại hình kinh doanh bán đồ ăn nhẹ từ xe đẩy mà họ sẽ kéo quanh tàu hỏa, nhưng điều đó sẽ không được chấp thuận.

Nếu ai đó di chuyển quanh một chiếc xe đẩy trong một đoàn tàu mana, thứ không chỉ có chỗ ngồi, điều đó sẽ khá khó chịu cho hành khách. Rốt cuộc, đôi khi hành khách phải đứng để đi tàu.

“Mọi nhà ga mà các đoàn tàu mana dừng lại đều trống rỗng vào lúc này, chúng chỉ là những nhà ga. Hãy thành lập các cửa hàng ở đó và kinh doanh hàng hoàng.”

Mỗi nhà ga chỉ đơn giản phục vụ như một nền tảng nội trú. Không có cửa hàng hoặc bất cứ thứ gì tương tự được đặt ở đó.

Tại sao họ lại trêu chọc tôi như vậy khi nó thật lãng phí? Sau khi mở cửa hàng hoặc một cái gì đó tương tự ở những nơi đó, chúng tôi sẽ phải suy nghĩ về những gì sẽ bán ở đó. Rốt cuộc, nhà ga là nơi có một lượng lớn dân cư trôi nổi.

Chúng tôi đã bắt đầu với những chuyến tàu bán rong, nhưng chúng tôi sẽ chuyển sang kinh doanh hoàn toàn hợp pháp. Bertus hoặc Charlotte chắc chắn sẽ cho phép tôi. Cuối cùng, đó không phải là một đề xuất không có lợi, vì vậy phản hồi của họ sẽ khá tích cực.

Nếu không, tôi vẫn có thể nghĩ xem phải làm gì khi đến lúc.

“...Đó chắc chắn là một ý kiến hay. Nhưng... ngay cả khi chúng ta được phép, sẽ không tốn nhiều tiền để thiết lập các gian hàng và cửa hàng ở nhiều nhà ga như vậy sao?”

Chúng tôi sẽ phải thiết lập hơn một chục cửa hàng. Ngay cả khi chúng tôi được phép, chúng tôi sẽ trở thành những kẻ ngốc nếu chúng tôi thậm chí không có đủ tiền để thiết lập chúng.

Người phụ nữ đó, thực sự...

“Ai thậm chí còn bắt đầu kinh doanh bằng tiền của mình? Chúng ta có thể nhận được một khoản đầu tư. Có rất nhiều nơi sẽ làm điều gì đó như thế.”

“...Cái gì?”

“Chính phủ Hoàng gia sẽ trao cho chúng ta quyền kinh doanh độc quyền và không có đối thủ cạnh tranh nào khác ngoài chúng ta. Tại sao chúng ta lại sử dụng tiền của chính mình để bắt đầu nó? Tất nhiên, người ta phải sử dụng tiền của người khác.”

Kinh doanh được cho là được thực hiện bằng cách sử dụng tiền của người khác!

Nếu mọi việc suôn sẻ, chúng tôi sẽ nắm độc quyền đối với doanh nghiệp đó với sự cho phép của chính phủ.

—Độc quyền kinh doanh...

Ồi, thật là một từ đẹp đẽ.

Băng Rotary sẽ có một hợp đồng độc quyền với Hoàng gia.

Sẽ thật điên rồ nếu không đầu tư tiền của họ vào công việc kinh doanh của chúng tôi. Eleris trông khá choáng váng. Trong khi cô ấy rất am hiểu về lĩnh vực ma thuật, cô ấy không biết gì về kinh doanh.

'Điện hạ muốn điều hành một doanh nghiệp mà không cần bỏ vốn?'

'Điều đó có thể không? Chúng ta thực sự có thể làm một cái gì đó như thế?'

Đó là những gì cô ấy dường như đang nghĩ.

Đôi khi, Eleris cũng khá dễ thương.

“Đầu tiên, một nơi sẽ tài trợ vô điều kiện cho chúng ta sẽ là Thương hội. Họ sẽ chạy đến với chúng ta như những con chó đói ngay cả khi chúng ta chỉ trao cho họ quyền cung cấp hàng hóa của mình.”

"Vâng thần nghĩ thế."

Mặc dù Thương hội không đặc biệt thích chúng tôi với tư cách là một nhóm, nhưng họ sống theo câu nói, “Đừng ghét tiền, ngay cả khi bạn ghét con người.” Lẽ ra họ đã có rất nhiều tiền rồi, nhưng nếu chúng tôi quyết định lấy tất cả hàng hóa để cung cấp cho các Cửa hàng Ga tàu Mana của chúng tôi thông qua Thương hội, họ sẽ ngất xỉu vì sung sướng.

Bên cạnh các khoản đầu tư, chúng tôi cũng có thể làm điều gì đó về giá cả hàng hóa. Nếu chúng tôi yêu cầu họ cạnh tranh trong việc đấu thầu quyền cung cấp trong nội bộ, họ sẽ nhanh chóng quay sang lừa nhau trước khi cố gắng đè bẹp nhau. Các thương gia cuối cùng sẽ cố gắng cạnh tranh với nhau.

Chúng tôi sẽ nhận được các khoản đầu tư từ Thương hội đồng thời có thể bán hàng hóa do họ cung cấp.

Cuối cùng, Thương hội sẽ gánh vác mọi thứ trong khi tiền được chuyển đến Băng Rotary. Tất nhiên,

Thương hội cũng chắc chắn sẽ kiếm được lợi nhuận khổng lồ.

Băng Rotary sẽ chỉ có người và độc quyền cung cấp, nhưng chỉ riêng hai thứ đó đã đủ để kiếm được rất nhiều tiền.

Có loại sức mạnh đó chỉ là tốt.

Kiếm tiền bằng quyền lực dễ hơn mua quyền lực bằng tiền.

“Hãy nói với Loyar những gì chúng ta đã thảo luận ở đây. Ta sẽ đi nói chuyện với Bertus và Charlotte.”

“Rõ, thưa Điện hạ.”

Sẽ thật tốt nếu họ cho phép chúng tôi làm điều đó, nếu họ không cho phép, chúng tôi chỉ cần nghĩ ra một cách khác.

Airi dường như đang làm tốt việc của riêng mình, và nếu kế hoạch thành công, số tiền mà băng Rotary kiếm được sẽ ở một mức độ hoàn toàn khác so với những gì họ đã thấy trước đây.

Eleris dường như lo lắng về một vấn đề khác tiếp theo.

“Nhưng... Thưa Điện hạ, liệu Loyar có thể xử lý một doanh nghiệp quy mô như vậy không?”

“Hừm. ĐÚNG VẬY.”

“Cô ấy không phải lo lắng nhiều về việc điều hành Băng đảng của mình như hiện tại, nhưng nếu cô

ấy phải phụ trách một doanh nghiệp lớn như vậy, tôi nghĩ mọi việc sẽ kết thúc tốt đẹp.”

Trong suy nghĩ của Eleris, Loyar thật ngu ngốc. Tôi cảm thấy mọi chuyện đã tốt hơn một chút sau khi cô ấy bắt đầu quản lý một số người, nhưng cô ấy vốn dĩ là một bộ não cơ bắp.

Tuy nhiên, về mặt kỹ thuật, cô ấy có bộ não của một con chó.

Eleris lo lắng rằng Loyar không đủ năng lực để phụ trách một dự án quy mô như vậy. Tôi phải đến Temple, vì vậy tôi không thể làm điều đó.

“Eleris, có người ăn xin nào không có quá khứ đau buồn không?”

"Huh?"

“Người ăn xin và kẻ lang thang đều là những người có quá khứ đau buồn, bất kể chuyện lớn hay nhỏ.”

“Đ-đúng... Cô nói đúng, nhưng...”

Eleris nghiêng đầu như thể cô ấy đang nghĩ gì đó kiểu như, “Điều đó thì liên quan gì đến chủ đề này?”

“Chúng ta có hơn 200 người ăn xin trong các hàng chứa đựng nhiều quá khứ đau buồn bên trong họ.”

Một câu trích dẫn nổi tiếng từ một trong những tiểu thuyết của Tolstoy, Anna Karenina, như sau:

'Tất cả các gia đình hạnh phúc đều giống nhau; mỗi gia đình bất hạnh đều bất hạnh theo cách riêng của họ.'

Băng Rotary là một trong những gia đình bất hạnh như vậy.

Mỗi người trong số họ đã phải trải qua hai trăm loại bất hạnh khác nhau.

"Trong số những người đó, chẳng phải sẽ có ít nhất một người làm ăn lâu năm và cuối cùng bị phản bội hoặc bị cho một trận đòn vào mặt sao?"

"Ah!"

Sẽ không chỉ có một hoặc hai người trong số họ bị mất tiền do kinh doanh thất bại.

Loyar sẽ không đơn độc đảm nhận công việc kinh doanh đó—cô ấy có thể vừa tiếp tục vừa nhận lời khuyên từ những kiểu người như vậy.

Eleris gật đầu lia lịa trước lời nói của tôi, nói rằng nó phải như vậy.

* * *

Sau khi đưa cho Eleris một số hướng dẫn sơ bộ, tôi quay lại Temple.

Tôi phải từ từ tiến hành bước tiếp theo.

—Việc tiếp quản thế giới ngầm của Thủ đô.

Tôi cũng phải suy nghĩ về cách thực hiện điều đó.

Tôi có thể làm điều đó thông qua Hội Đạo Tặc, hoặc tôi có thể làm theo cách khác và tiếp tục với

Băng Rotary. Tuy nhiên, vì nhiều lý do, tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu đi theo con đường xuyên qua Hội Đạo Tặc.

Tôi tự hỏi mình sẽ làm được những việc gì với chúng.

Nếu tôi có thể kiểm soát toàn bộ thế giới ngầm, tôi có thể phá hủy tất cả các Cổng dịch chuyển bên trong Thủ đô cùng một lúc.

—Cổng dịch chuyển...

Đó là điểm mấu chốt.

Hai năm kể từ lúc đó, nghĩa là bắt đầu học kỳ đầu tiên của năm thứ ba của tôi, tất cả các Cổng dịch chuyển trên toàn lục địa sẽ kết nối thế giới này với thế giới khác, từ đó quái vật sẽ bắt đầu tràn vào.

—Đó là Sự cố Cánh cổng.

Tôi phải tìm cách ngăn chặn tận gốc sự cố đó, hoặc ít nhất là giảm thiểu thiệt hại mà nó gây ra nếu tôi không thể ngăn chặn nó hoàn toàn.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading